

019. Eerste dictee van Jaycees Belgium

Finale: De boerenzoon

Onlangs scheidde uit dit leven een excentriek man. Hij was een authentieke boerenzoon van Zeeuws-Vlaamse afkomst.

Zijn ouders waren beiden van goeden huize: vader de zoon van een herenboer, moeder de dochter van een thee-importeur tot wiens exquisiete hobby's onder andere de restauratie van negentiende-eeuwse neorenaissancistische herenhuizen behoorde.

Ons manusje-van-alles in de dop was geboren onder het sterrenbeeld Tweelingen, zowaar als eerstgeborene van een twee-eiige tweeling.

Al van jongs af bleek hij een kruidje-roer-mij-niet vanjewelste. Hij volgde onderwijs aan een gerenommeerd jezuïetencollege, maar al die curieuze Griekse en andere algebraïsche tekens vond hij niet ter zake doen.

Hij typeerde ze uitentreuren als onleesbare hiërogliefen en stereotiepe rommel. Gevolg: hij hield het bij de jezuïetenpaters algauw voor bekeken.

Op zijn achttiende trad hij in dienst bij een bloemist, die terzelfder tijd een doe-het-zelfzaak uitbaatte.

Vrijwel onmiddellijk na zijn indiensttreding ontwierp hij een nieuw bevoeiingssysteem: een ingenieuze installatie, waarvan de bloemist verwachtte dat ze zijn hyacinten, forsythia's et cetera automatisch zou bevoeien.

Maar het maaksel bleek inefficiënt en allesbehalve het verwachte precisieapparaat te zijn en dus werd de maker ervan stante pede de laan uit gestuurd.

Onze Zeeuws-Vlaming hield zich dan een tijdlang onledig met de studie van door het pantheïsme beïnvloede pseudowetenschappelijke theorieën.

Daarna werkte hij kort als parttimejournalist, als chef-machinist in een douanedepot waar transitogoederen en dépôt werden bewaard en als centraleverwarmingsmonteur.

Via via verzeilde hij in de aardolie-industrie. Hij verwierf enige olieaandelen en vleide zich daarbij met de gedachte dat hij – beeldt u zich eens in – mee de ruweolieprijs bepaalde, tenminste voor een ietsepietsie.

Daarna dreef onze non-conformist, samen met een oud-schoonheidsspecialiste, een bazaar waar je voor duizend-en-één artikelen terechtkon: voor namaakantiek en imitatie-iconen uit Wit-Rusland, voor consumptieaardappelen evengoed als voor consumptie-ijs uit Sint-Job-in-'t-Goor, voor pluchen beertjes en plastic raceautootjes uit Groot-Brittannië en voor ik-weet-niet-wat nog allemaal.

Dankzij gunstige mond-tot-mondreclame groeide de cliënteel spectaculair. Maar toen de schoonheidsspecialiste ertussenuit kneep, was het algauw uit met het spektakel. Hij raakte in acute geldnood met alle desastreuze gevolgen van dien.

Toen hij, financieel geruïneerd en fysiek totaal gebroken, op allerheiligendag ten gevolge van een hartinfarct overleed, stond alleen zijn sint-bernard, dat reuzetrouwe reuzenhuisdier, aan zijn zijde.